

2. Включение в содержание уроков физической культуры специально направленных упражнений способствовало значительному и достоверному повышению показателей вестибулярной устойчивости и быстроты у школьников младших классов ($p < 0,05 - < 0,001$). Наиболее существенно увеличились показатели детей 9 лет.

3. Корреляционный анализ показал наличие достаточно тесной взаимосвязи между показателями вестибулярной устойчивости и проявлением быстроты ($r = 0,33 - 0,79$ при $p < 0,05; 0,01$).

4. Результаты проведенных исследований дают основание рекомендовать учителям физической культуры младших классов включать в содержание уроков предложенные нами специальные упражнения, положительно воздействующие на функциональное состояние вестибулярного анализатора и опосредованно на уровень развития быстроты.

Дальнейшие исследования в этом направлении могут осуществляться путём определения степени влияния показателей вестибулярной устойчивости на проявление быстроты у школьников старших классов.

ЛИТЕРАТУРА

1. Кузьменко И. А. К вопросу о взаимосвязи функционального состояния сенсорных систем и уровня развития различных видов координационных способностей / И. А. Кузьменко // Слобожанський науково-спортивний вісник. – Харків, 2008. – № 3. – С. 14–16.

2. Кузьменко І. О. Вплив спеціально спрямованих вправ на функціональний стан зорового та вестибулярного аналізаторів школярів середніх класів / І. О. Кузьменко // Молода спортивна наука України: зб. наук. праць з галузі фізичної культури, спорту і здоров'я людини. Вип. 15: у 4-х т. – Л. ЛДУФК, 2011. – Т. 2 – С. 110–115.

3. Масляк І. П. Взаємозв'язь устойчивости вестибулярного аналізатора і рівня розвитку ловкості школярів / І. П. Масляк, Л. Э. Шестерова, Н. Н. Терентьева // Слобожанський науково-спортивний вісник : Збірник наукових статей. – Харків, 2004. – № 5. – С. 14–16.

4. Масляк І. П. Взаємозв'язь функціонального стану слухового і зрительного аналізаторів с рівнем розвитку швидкості у школярів 7-10 років / І. П. Масляк, Н. М. Терентьева // Слобожанський науково-спортивний вісник. – Харків, 2002. – № 5. – С. 4–6.

5. Масляк І. П. Динаміка показателів функціонального стану вестибулярного аналізатора молодших школярів під впливом спеціально спрямованих вправ / І. П. Масляк, Н. М. Терентьева // Слобожанський науково-спортивний вісник : Збірник наукових статей. – Харків, 2007. – № 5. – С. 7–11.

6. Масляк І. П. Динаміка рівня фізичної підготовленості молодших школярів під впливом спеціальних вправ, спрямованих на поліпшення функціонального стану аналізаторів / І. П. Масляк // Теорія і методика фізичного виховання і спорту: науково-теоретичний журнал – Київ: НУФВСУ, 2008. – № 4. – С. 47–51.

7. Масляк І. П. Співвідношення рівня розвитку швидкості та витривалості з вестибулярною стійкістю у дітей молодшого шкільного віку / І. П. Масляк // Молода спортивна наука України: Збірник наукових статей з галузі фізичної культури та спорту. – Львів, 2004. – Випуск 8. – Т. 2. – С. 226–231.

8. Сергієнко Л. П. Спортивна метрологія: теорія і практичні аспекти: Підручник / Л. П. Сергієнко. – К.: КНТ, 2010. – 776 с.

9. Шестерова Л. Є. Вплив рівня активності сенсорних функцій на удосконалення рухових здібностей школярів середніх класів: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. наук з фіз. вих. і спорту: спец. 24.00.02 – фізична культура, фізичне виховання різних груп населення // Л. Є. Шестерова. – Харків, ХДАФК, 2004. – 20 с.

10. Voropay S. M. The influence of special acrobatic classes on the expression levels of sustainability of the vestibular analyzer of young 6-8 yearold all-round fighters attending basic training groups / S. M. Voropay, O. M. Buryanovaty // Pedagogics, psychology, medical-biological problems of physical training and sports. – 2014. – № 11. – С. 13–16.

11. Moiseenko E. K. Determination of the functional status of vestibular apparatus at children aged 5-6 years old / E. K. Moiseenko // Physical Education of Students. – 2013. – № 2. – С. 70–73.

12. Podrigalo L. V. Study and evaluation of indicators of relationships motor analyzer sportsmen of armsport / L. V. Podrigalo, M. N. Galashko, N. I. Galashko // Physical Education of Students. – 2013. – № 3. – С. 46–49.

13. Rovniy A. The role of sensory systems in the management of difficult-coordinated movements of athletes / A. Rovniy, V. Galimskiy, O. Rovnaya // Slobozhanskiy herald of science and sport: [scientific and theoretical journal]. – Kharkiv: KSAPC, 2014. – № 3(41). – P. 105–114.

14. Storozhik A. I. Technology of formation of vertical stability bodies of children aged 7-10 years of hearing loss // A. I. Storozhik // Pedagogics, psychology, medical-biological problems of physical training and sports. – 2013. – № 10. – С. 67–73.

Мельник М.Г., Пітин М.П.

Львівський державний університет фізичної культури

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ СТУДЕНТСЬКОГО СПОРТУ УКРАЇНИ

У статті визначено особливості нормативно-правового регулювання студентського спорту України. Встановлено, що основними нормативно-правовими документами, що регламентують діяльність студентського спорту є Закон України «Про фізичну культуру і спорт», Міжнародна хартія фізичного виховання та спорту, Указ Президента України «Про деякі заходи щодо вдосконалення системи фізичного виховання дітей та молоді у навчальних закладах і розвитку дитячо-юнацького спорту в Україні». З'ясовано, що сформувалося протиріччя, пов'язане з соціальною потребою студентського спорту та відсутністю його ефективного методологічного обґрунтування. Утворене протиріччя поглиблене виключенням навчальної дисципліни «Фізичне виховання та спорт» з переліку обов'язкових.

Ключові слова: студентський спорт, нормативно-правове забезпечення.

Мельник М.Г., Пітин М.П. Нормативно-правове регулювання студентського спорту України. У статті визначено особливості нормативно-правового регулювання студентського спорту України. Встановлено, що основними нормативно-правовими документами, що регламентують діяльність студентського спорту є Закон України «Про фізичну культуру і спорт», Міжнародна хартія фізичного виховання та спорту, Указ Президента України «Про деякі заходи щодо вдосконалення системи фізичного виховання дітей та молоді у навчальних закладах і розвитку дитячо-юнацького спорту в Україні». З'ясовано, що сформувався протиріччя, пов'язане з соціальною потребою студентського спорту та відсутністю його ефективного методологічного обґрунтування. Утворене протиріччя поглиблене виключенням навчальної дисципліни «Фізичне виховання та спорт» з переліку обов'язкових.

Ключові слова: студентський спорт, нормативно-правове забезпечення.

Melnyk M., Pityn M. Legal regulation of student sports in Ukraine. Student sport is a coherent link between mass sports and sports of higher achievements. World Universiads in importance and massiveness are leading international sports events, the main organizer of which is the International Federation of Student Sports. The specificity of target-effective aspects and contingent involved in this meaningful social phenomenon determines the need to clarify the features of legal regulation of student sports in Ukraine. Aim of the research: to determine the features of legal regulation of student sports in Ukraine. Study of legal regulation features of relations in various spheres of public life, including the field of physical culture and sport caused by trends of Ukraine European integration. The main legal documents regulating the activity of student sport is the Law of Ukraine "On physical culture and sports", the International Charter of Physical Education and Sport, President of Ukraine Decree "On some measures to improve the system of physical education of children and youth in education and development of youth sport in Ukraine". In students physical education and sport formed the basic contradiction associated with scale and complexity of student sports tasks. This social need and yet no effective methodological justification, insufficient time allocated for their solution. The resulting contradiction that is depth by Ministry of Education and Science of Ukraine changes about discipline "Physical education and sport", its exclusion from the list of mandatory.

Key words: students sport, legal regulation.

Постановка проблеми. Студентський спорт є зв'язковою ланкою між масовим спортом та спортом вищих досягнень. Всесвітні Універсиади за значущістю та масштабом входять до лідерів серед міжнародних спортивних змагань, основним організатором яких виступає Міжнародна федерація студентського спорту [1, 8, 10]. Специфіка цільово-результативних аспектів та контингенту залучених до цього вагомого соціального явища спортсменів визначає потребу з'ясування особливості нормативно-правового регулювання студентського спорту України [5, 6].

Зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями: дослідження виконане згідно до теми 1.3 «Парадигма здорового способу життя в дискурсах фізичного виховання і спорту» Зведеного плану НДР у сфері фізичної культури і спорту на 2011–2015 рр.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Увага фахівців до наукового вивчення різних аспектів студентського спорту припадає на завершення ХХ – початок ХХІ століття. Це пов'язано із проведенням та активною популяризацією Всесвітніх універсіад, Всесвітніх зимових універсіад. За таких умов значна частина наукових досліджень присвячена розвитку студентського спорту в різних країнах світу, його значенню у формуванні культури особистості молодшої людини, загальним проблемам міжнародного студентського руху тощо [2, 3, 9, 11]. Разом із тим, поза увагою фахівців залишається наукове обґрунтування студентського спорту України в ХХІ століття, адже цей період характеризується структурними змінами соціально-політичного, культурологічного, економічного та правового статусу країни.

Мета роботи: визначити особливості нормативно-правового регулювання студентського спорту України.

Методи дослідження: теоретичний аналіз та узагальнення, аналізування документальних матеріалів.

Результати дослідження. Значущість спорту в житті людини, у тому числі молодого покоління пов'язана з тим, що на всіх етапах розвитку суспільства люди займалися руховою активністю; спортивна діяльність входила до обов'язкових компонентів суспільного життя, незалежно від державного устрою; відносини у галузі спорту регулювалися правовими нормами [1, 6, 7, 9]. Можливість якісних змін у розвитку фізичної культури та спорту студентської молоді значною мірою обумовлюється рівнем реалізації ряду нормативно-правових документів, серед яких окрім Закону України «Про фізичну культуру і спорт» (проект Закону України «Про фізичне виховання і спорт») наявні Національна доктрина розвитку фізичної культури і спорту, а також Закони України «Про вищу освіту» та укази Президента «Про забезпечення подальшого розвитку вищої освіти в Україні» та «Про Національну доктрину розвитку освіти» [2, 3, 4]. Розгляд основних з них вказав, що у статті 49 Конституції України опосередковано визначено норму, згідно якої держава повинна дбати про розвиток фізичної культури та спорту, забезпечити санітарно-епідемічне благополуччя. Це конституційне положення, на думку фахівців, підкреслює зв'язок здоров'я та спорту, проте малою мірою визначає важливість забезпечення відповідних прав з боку уповноважених державних органів [1]. У Міжнародній хартії фізичного виховання та спорту визначено, що заняття фізичним вихованням та спортом є обов'язковим та основним правом кожної людини [1]. Також права громадян у сфері фізичної культури та спорту закріплені Законом України «Про фізичну культуру і спорт» від 24 грудня 1993 р. [2]. Окрім того вони відображені в проекті Закону України «Про фізичне виховання і спорт». Згідно з відповідними статтями цих нормативно-правових документів громадяни мають право займатися фізичною культурою і спортом незалежно від жодних ознак [4].

Законодавче тлумачення понять спорту і фізичної культури подані у вищезазначених документах. Так, згідно першого [2] визначено, що спорт – це діяльність суб'єктів сфери фізичної культури і спорту, спрямована на виявлення та уніфіковане порівняння досягнень людей у фізичній, інтелектуальній та іншій підготовленостях шляхом проведення спортивних змагань та відповідної підготовки до них. Спорт має такі напрями: дитячий спорт, дитячо-юнацький спорт, резервний спорт, спорт вищих досягнень, професійний спорт, спорт ветеранів, олімпійський спорт, не олімпійський спорт, спорт інвалідів тощо. У відповідному проекті [4] визначено, що спорт – це всі форми фізичної активності, направлені на вираження або удосконалення фізичного та розумового стану людини, формування соціальних відносин, шляхом участі у

змагальній діяльності будь-якого рівня на організованій регулярній або епізодичній основі. За організаційними ознаками діяльність у сфері фізичного виховання та спорту в Україні визначено такі організаційні форми [4]: спорт вищих досягнень; масовий спорт та різновидом масового спорту визначається спорт в системі освіти.

Для студентського спорту в Законі України «Про фізичну культуру і спорт» [2] виділено статтю 14 «Центри студентського спорту вищих навчальних закладів». Згідно неї до таких центрів належать заклади фізичної культури і спорту, які забезпечують створення умов для поєднання навчання у вищому навчальному закладі та підготовки студентів, зокрема, до участі у чемпіонатах Європи та світу серед студентів з видів спорту, визнаних в Україні, Всесвітніх універсіадах. Центри студентського спорту створюються та діють відповідно до положення про центр студентського спорту вищих навчальних закладів, затвердженого Кабінетом Міністрів України. Важливо, що засновниками таких центрів можуть виступати як центральні органи виконавчої влади, яким підпорядковані вищі навчальні заклади, так і самі вищі навчальні заклади. Однак фінансування діяльності центрів студентського спорту вищих навчальних закладів здійснюється за рахунок коштів власника (засновника) чи інших джерел не заборонених законодавством. Відзначимо зміст статті 21 «Громадські організації фізкультурно-спортивної спрямованості учнів та студентів», що стосується студентської молоді. Можна констатувати, що громадські організації фізкультурно-спортивної спрямованості студентів повинні містити такі основні завдання: залучення студентів до фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності; організація і проведення спортивних змагань серед студентів; забезпечення участі студентів у відповідних міжнародних спортивних змаганнях. Доповненням до вищезазначеного є стаття 26 «Фізична культура у сфері освіти». Згідно неї органи державної влади та органи місцевого самоврядування повинні сприяти розвитку фізичної культури в навчальних закладах. Фізична культура у сфері освіти має на меті забезпечити розвиток фізичного здоров'я учнів та студентів, комплексний підхід до формування розумових і фізичних здібностей особистості, вдосконалення фізичної та психологічної підготовки до активного життя, професійної діяльності на принципах індивідуального підходу, пріоритету оздоровчої спрямованості, широкого використання різноманітних засобів та форм фізичного виховання і масового спорту, безперервності цього процесу протягом усього життя. З огляду на сутність студентського спорту важливим вважаємо те, що у навчальних закладах заняття з фізкультурно-спортивної реабілітації студентів з інвалідністю є обов'язковими, їх періодичність та інтенсивність визначаються індивідуально, з урахуванням медичних рекомендацій. Також у іншій частині вказано, що керівники навчальних закладів зобов'язані забезпечувати створення сприятливих умов для належної рухової активності студентів.

Разом із тим, у проекті Закону України «Про фізичне виховання і спорт» [4] присутні відмінності стосовно змісту та самої дефініції студентського спорту. У тексті Стаття 6 цього проекту «Основи державної політики в сфері фізичного виховання та спорту» визначено, що державна політика в сфері фізичного виховання та спорту ґрунтується на визнанні принципу автономії спорту, забезпеченні гарантій діяльності суб'єктів сфери фізичного виховання та спорту, що здійснюється у спосіб, визначений суб'єктами сфери фізичного виховання та спорту, з дотриманням законодавства України.

Узагальнення змісту Статті 10 дає підстави стверджувати, що участь людини у сфері фізичного виховання та спорту ґрунтується на таких положеннях:

- кожна людина володіє правом на доступ до фізичного виховання та спорту, що обумовлює розвиток її особистості.
- право людини розвивати фізичні, інтелектуальні та розумові здібності через фізичне виховання та спорт гарантується у всіх сферах життя.
- кожна людина та громадянин мають право на рівний доступ до фізичного виховання, спорту та рухової реабілітації в сфері фізичного виховання та спорту.

Вагомим значення набуває визначення дефініція «спортсмен» – фізична особа, яка на постійній або епізодичній основі бере участь у змагальній діяльності будь-якого рівня. Це відкриває перспективи для реалізації нормативно-правової сторони основних завдань студентського спорту на сучасному етапі розвитку України. Детального розгляду, на нашу думку, потребує стаття 23, яка є відмінною від аналога у чинному Законі України «Про фізичну культуру і спорт», а саме «Спорт у системі освіти». Нею визначається, що спорт у системі освіти є різновидом масового спорту. Окрім цього спорт у системі освіти включає всі форми: фізичної активності, направленої на вираження або удосконалення фізичного та розумового стану людини, формування соціальних відносин, шляхом участі у змагальній діяльності будь-якого рівня на регулярній організованій або епізодичній основі; фізичного виховання; рухової реабілітації, що здійснюються поза межами безпосередньої участі у сфері діяльності збірних команд країни на базі спортивних клубів, що діють у системі освіти на базі закладів освіти [135].

Однак, на думку значної частини фахівців [6, 7, 8, 9, 10], до якої ми приєднуємося, період становлення вищої спортивної майстерності та виступів спортсменів у складі збірних команд України в значній кількості видів спорту припадає на період перебування спортсменів у вищому навчальному закладі. Таким чином, можна стверджувати про наявність потреби внесення регулятивних змін стосовно тих осіб, які потребують паралельного перебування як в соціальній групі студентства, що визначається особистісною потребою, так і в складі збірної команди України з того чи іншого виду спорту, що визначаються суспільно-національною потребою. Досвід різних країн вказує на інтеграцію сфери фізичної культури і спорту у ринкове середовище та залежність її від соціально-економічного статусу країни. Первинний пошук наукової інформації з розвитку студентського спорту свідчить про наявність окремих теоретичних даних з цього процесу, пов'язаних з особливостями формування та реалізації відповідної державної політики, нормативно-правових, соціально-економічних аспектів [7, 11]. Детальне аналізування Указу Президента України від 23.06.2009 р «Про деякі заходи щодо вдосконалення системи фізичного виховання дітей та молоді у навчальних закладах і розвитку дитячо-юнацького спорту в Україні» вказало резерви для діяльності студентського спорту, зокрема серед іншого постановлено [3]:

- з'ясувати можливість введення у вищих навчальних закладах іменних стипендій для студентів, які є талановитими спортсменами і досягли значних успіхів на міжнародних студентських змаганнях;
- узагальнити досвід країн-членів ЄС щодо реалізації програм з фізичного виховання учнів і студентів;

- вжити заходів щодо посилення персональної відповідальності керівників навчальних закладів за належну організацію та забезпечення необхідного обсягу рухової активності студентської молоді;

- забезпечити щорічне проведення спартакиади студентів-інвалідів.

Найбільш важливими міжнародно-правовими актами у сфері фізичного виховання і спорту варто вважати Міжнародну хартію фізичного виховання і спорту, проголошену Генеральною конференцією ООН. Вона прийнята з метою розвитку фізичного виховання і спорту для прогресу людства, сприяння розвитку і спонукання урядів, компетентних неурядових організацій, працівників освіти, сімей та окремих осіб керуватися нею, поширювати і застосовувати її [1, 9]. Загострення цієї ситуації відбулося внаслідок змін впроваджених Міністерством освіти і науки України стосовно фізичного виховання (2014-2015 рр) та винесенням цієї дисципліни з переліку обов'язкових. У цьому полягає одне з основних протиріччя фізичного виховання студентів, пов'язане масштабами та складністю завдань і недостатньою кількістю (практично відсутністю) навчального часу, виділеного на їх вирішення.

ВИСНОВКИ. Основними нормативно-правовими документами, що регламентують діяльність студентського спорту є Закон України «Про фізичну культуру і спорт», Міжнародна хартія фізичного виховання та спорту, Указ Президента України «Про деякі заходи щодо вдосконалення системи фізичного виховання дітей та молоді у навчальних закладах і розвитку дитячо-юнацького спорту в Україні». У фізичному вихованні та спорті студентів сформувалося основне протиріччя, пов'язане масштабами та складністю завдань студентського спорту. Це соціальна потреба та водночас відсутність ефективного методологічного обґрунтування, недостатня кількість часу, виділеного на їх вирішення. Утворене протиріччя поглиблене впровадженням Міністерством освіти і науки України змін стосовно навчальної дисципліни «Фізичне виховання та спорт», тобто її виключенням з переліку обов'язкових.

ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ передбачають розробку рекомендацій для розвитку студентського спорту України із врахуванням існуючого стану його нормативно-правового регулювання.

ЛІТЕРАТУРА

1. Долгова Н. А. Нормативно-правовой аспект модернизации физического воспитания студентов и университетского спорта в Украине / Н. А. Долгова // Научные ведомости. Серия Гуманитарные науки. – 2013. – № 20 (163). Вып. 19. – С. 195–200.
2. Закон України «Про фізичну культуру і спорт» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=3808-12> (дата звернення: 23.05.2015).
3. Про деякі заходи щодо вдосконалення системи фізичного виховання дітей та молоді у навчальних закладах і розвитку дитячо-юнацького спорту в Україні : Указ Президента України 3.06.2009 на підставі № 478/2009 [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/478/2009> (Дата звернення: 11.09.2015).
4. Проект Закону України «Про фізичне виховання і спорт». – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://fla-kyiv.org.ua/wp-content/uploads/2014/10/Projekt_Zakony_FKS.pdf (Дата звернення: 19.09.2015).
5. Нормативно-правове та організаційно-управлінське забезпечення розвитку фізичної культури і спорту в Україні / В.П. Корж, М.В. Дутчак, О.К. Артем'єв, В.П. Карленко, В.О. Дрюков, Ю.О. Павленко // Актуальні проблеми фізичної культури і спорту. – К., 2006. – №10. – С. 4-12.
6. Пітин М. Теоретична підготовка в спорті : монографія / Мар'ян Пітин. – Л. : ЛДУФК, 2015. – 372 с.
7. The Physical Self Description Questionnaire: furthering research linking physical self-concept, physical activity and physical education [Electronic resource]. – Access mode : <http://www.aare.edu.au/05pap/pea05307.pdf> (Date of application: 03.06.2015).
8. Physical Self-Concept of Spanish Schoolchildren Differences by Gender, Sport Practice and Levels of Sport Involvement [Electronic resource]. – Access mode : www.scientificjournals.org/journals2007/articles/1180.pdf. (Date of application: 01.06.2015).
9. Manager Preparation of teachers of physical education in technicalities: reality, problems and solution [Electronic resource]. – Access mode : www.uwla.edu/sah/ess/html/faculty.htm (Date of application: 01.06.2015).
10. Wold B. Lifestyles and Physical Activity: A theoretical and empirical analysis of socialization among children and adolescents / B. Wold. – University of Bergen, 1989. – 310 p.

Мітова О.О., Онищенко В.М.

Дніпропетровський державний інститут фізичної культури і спорту

МОДЕЛЬ КОМПЛЕКСНОГО КОНТРОЛЮ НА ЕТАПІ ПОЧАТКОВОЇ ПІДГОТОВКИ У СПОРТИВНИХ ІГРАХ (НА ПРИКЛАДІ МІНІ-БАСКЕТБОЛУ)

Модель комплексного контролю на етапі початкової підготовки у спортивних іграх (на прикладі міні-баскетболу) Мітова О.О., Онищенко В.М. В статті розглядається проблема організації навчально-тренувального процесу та стан комплексного контролю дітей 6-7 років. Аналіз науково-методичної літератури свідчить про широке використання тестів для відбору дітей у секції зі спортивних ігор на етапі початкової підготовки, однак системи контролю, яка б відповідала сучасній тенденції до ранньої спеціалізації у командних спортивних іграх не виявлено. Розроблена технологія організації навчально-тренувального процесу дітей 6-7 років на першому році занять міні-баскетболом включала наступні розділи: теоретичний, практичний, мотиваційний та контрольний. В статті представлено модель етапного комплексного контролю, в якій було запропоновано здійснювати контроль всіх складових підготовленості дітей, що відповідали навчальному матеріалу у всіх трьох розділах (теоретичному, практичному та мотиваційному).

Ключові слова: контроль, спортивні ігри, етап початкової підготовки, міні-баскетбол, діти 6-7 років.

Мітова Е.А., Онищенко В.Н. Модель комплексного контролю на етапі початкової підготовки в спортивних іграх (на прикладі міні-баскетболу) В статті розглядається проблема організації учебно-тренувального процесу і стан комплексного контролю дітей 6-7 років. Аналіз науково-методичної літератури свідчить про широке використання тестів для відбору дітей у секції зі спортивних ігор на етапі початкової підготовки, однак системи контролю, яка б відповідала сучасній тенденції до ранньої спеціалізації у командних спортивних іграх не виявлено. Розроблена технологія організації навчально-тренувального процесу дітей 6-7 років на першому році занять міні-баскетболом включала наступні розділи: теоретичний, практичний, мотиваційний та контрольний. В статті представлено модель етапного комплексного контролю, в якій було запропоновано здійснювати контроль всіх складових підготовленості дітей, що відповідали навчальному матеріалу у всіх трьох розділах (теоретичному, практичному та мотиваційному).